

TI's talepapir fra temamødet

Forslag til TI-indlæg på 5 minutter ved VTU's høring den 17. maj 2006.

Branchen hjælper gerne politiet. Og vi har et godt dagligt samarbejde.

Gennemgående kan vi hjælpe politiet mere end tidligere med teknologiens udvikling. F.eks. registrerede man først telefonsamtaler efter digitaliseringen i 1990'erne. Disse oplysninger stilles naturligvis også til rådighed for politiet.

Formelt har vi kun været pligtige til at sikre mulighed for aflytning i telefoncentraler i fastnet og mobilnet – men vi yder som sagt i praksis mere til politiet. Også f.eks. fremadrettet sporing af mobiltelefoner og aflytning af internetkunder..

Vi har ikke noget imod, at pligten til at give disse ydelser til politiet lovfæstes.

Men når loven direkte forpligter branchen til at yde bestemte ting, er det naturligvis vigtigt, at det rent teknisk kan lade sig gøre.

Det føler vi ikke er helt opfyldt på i hvert fald 2 områder.

Teleobservation.

Først læste vi i handlingsplanen, at vi skulle være i stand til at følge en mobiltelefon fra mast til mast, hvis blot den er tændt. Det kan man ikke. For når mobiltelefonen ikke er i brug, er senderen slukket. Og så kan man naturligvis ikke følge den. Altså en teknisk umulighed. Det er netop vigtigt, at mobiltelefoner bruger den indbyggede radiosender mindst muligt. Ellers ville nettet blive belastet af opdateringer og telefonerne ville hurtigt blive afladet.

Så længe en tændt mobiltelefon ikke skifter område fortæller den ikke sin position til nettet. Udbyderne har fra 9 -35 områder. Så de er ganske store og skift mellem områder dermed få.

Så fik vi indtryk af, at udbyderne skulle sende såkaldte tavse SMS, så telefonerne alligevel kan spores inden for et område. Det vil nemlig aktivere telefonens sender og dermed give et spor

Teknisk set er dette en mulighed. Men med stor risiko for afsløring. Det skal derfor bruges med en omhu, som forudsætter indsigt i den konkrete efterforskning. Teleudbyderne vil komme til at tage aktivt del i politiets efterforskning,

hvis man skal sende sådan provokeret trafik. Grundlæggende finder vi det derfor helt forkert, hvis vi pålægges at skulle sende tavse SMS.

Samtidig har man indføjet et helt nyt generelt krav om angivelse af afstand fra masten ved hver observation. Sådan kan det i hvert fald læses. Der findes ingen tekniske standardløsninger herfor. Kravet vil derfor være til varig gene for danske mobiludbydere, idet der vil skulle udvikles og opretholdes specielle tekniske løsninger alene til brug for de danske mobilnet. Og vi kender slet ikke de økonomiske konsekvenser, da der er tale om brud med grundlæggende principper i nettene.

Lovkravet om teleobservation er for upræcist, og det har ikke som forudsat i handlingsplanen været drøftet med branchen. Vi er efterladt med følgende spørgsmål: Hvad er det vi skal kunne og hvordan?

Vaskning af data.

Med lovforslaget skal branchen også kunne aflytte kunders internettrafik..

Det er der vist ikke andre lande som forlanger endnu, men vi tror det også alment kan lade sig gøre.

Vi kan – om jeg så må sige – give politiet en kopi af alle de datapakker i en bruttodatastrøm, som kunden sender og modtager.

Men måske er det kun en lille del af denne bruttodatastrøm, som har politiets interesse, f.eks. svarende til kundes hotmail-aktiviteter. Eller måske giver dommerkendelsen kun adgang til visse data. Hvem skal så sortere?

Lovforslaget og de diskussioner, vi havde i vinter, skaber tvivl om rækkevidden af de forpligtelser der pålægges teleudbyderne til sortering af data.

Vi mener klart, at en sortering – med de risici, der altid vil være for at få meget eller for lidt – må være politiets opgave. Vi ønsker derfor en klar politisk tilkendegivelse om, at teleudbyderne alene er forpligtede til kunne udlevere den fulde bruttodatastrøm.